

Запрошує бібліотека наша Вас
Гостинно в світ чудесний рукоділля,
Який творивсь щоденно в вільний час,
За винятком хіба що свят, неділі.

На полотні, тканині із ниток,
Що хрестиком й низинкою стелились
В польоті мрій, фантазії, думок
Такі прекрасні вироби творились!

Букети квітів дивної краси.
А вишиті сорочки чого варті!...
Стояли і стоятимуть вони
Ментальності української на варті,

Щоб самотність нашу берегти
І українську сутність, ідентичність.
Всі вишиті узором рушники,
Які до ніжних струн душі дотичні, –

Це код народу. Справжній оберіг.
Наш талісман, що житиме віками!
Це отча хата, батьківський поріг...
Жіночими все створено руками,

Що вміють куховарити й пекти,
До свого серця ніжно пригортати,
Мир, спокій, лад у хаті берегти
Й в бібліотеці нашій працювати!

Так виставки книжкові підберуть,
Що погляду не зможеш відірвати.
Жінки, дівчата, подруги несуть
Любов, гостинність, злагоду до хати.

А українська хата носієм
Є гену незнищенності та сили!!!
Колись виходив з хати тої дим.
Руками хату вправними білили.

Була оселя глиняна тоді
Із призьбою й колодязем при вході.
Пізніше будували цегляні.
Тепер величні вілли стали в моді.

Та повернімось знов в доступну всім.
Таку увазі Вашій пропонуем.
Господа, хижа, хата рідна, дім,
Де живемо, радіємо, сумуем.

Де вервечкою стежечка веде
До клумб, які посаджені дбайливо,
Де господарка різна, сад росте.
Отут ми почуваємось щасливо!

Ікони є в оселі, образи
Як обереги хати та родини.
Тут вишиті дбайливо рушники
Руками благородної людини.

Святкують в ній Великдень та Різдво.
Великдень – свято радості та дива.
Збере до купи батьківське гніздо,
Бо Великодня трапеза важлива.

Поділимось освяченим яйцем.
– Христос Воскрес! – нам сповіщають дзвони.
А душу пройме дивний світлий щем.
Помолимося щиро до ікони.

Та поки що є Великодній піст
І йдуть до свят кругом приготування.
В цій суеті також глибинний зміст,
Бо маємо на Бога сподівання.

Ірик Зіновія

